

MUNDANE ASTROLOGY

*An introduction to
the astrology of nations
and groups*

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION AND CHARLES HARVEY

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Εισαγωγή στην αστρολογία των εθνών και των ομάδων

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION ΚΑΙ CHARLES HARVEY

Η μετάφραση του παρόντος κεφαλαίου πραγματοποιήθηκε από μέλη του Πανελληνίου Συλλόγου Φίλων Αστρολογίας (ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.) με τη γραπτή άδεια του συγγραφέως Nicholas Campion, επίτιμου μέλους του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., στο πλαίσιο των εργασιών του 1^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. που έλαβε χώρα στις 24 και 25 Μαΐου 2019 στην Αθήνα με θέμα «Η Κοσμική Αστρολογία στον 21^ο Αιώνα». Η έντυπη, ηλεκτρονική και γενικά κατά οποιοδήποτε τρόπο αναπαραγωγή, δημοσίευση ή χρησιμοποίηση όλου ή μέρους της παρούσας μετάφρασης απαγορεύεται χωρίς την έγγραφη έγκριση του νόμιμου εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., που είναι ο κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της μετάφρασης. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

© Copyright 2020 ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Προμπονά 23

T.K. 111 43 ΑΘΗΝΑ

e-mail: pasyfastro@gmail.com

website: <https://pasyfa.gr>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΠΟΥ ΣΤΗ ΓΗ:

2 Η Αναζήτηση του Γήινου Ζωδιακού

Charles Harvey

Μετάφραση: Θεοδώρα Πέγιου

Επιμέλεια: Βαγγέλης Πετρίτσας PhD

«Η Γη φαίνεται από τον Ουρανό, σαν μια μπάλα με δώδεκα δερμάτινες λωρίδες, κάθε μια με διαφορετικό χρώμα...».

Πλάτων

Αστρογεωγραφία

Ακολουθώντας την αρχαία διδασκαλία των αντιστοιχιών, πολλοί αστρολόγοι, λογικά, θεώρησαν ότι θα έπρεπε να υπάρχει κάποιο είδος φυσικής, ακριβούς, μακροκοσμικής-μικροκοσμικής αλληλεξάρτησης μεταξύ του ζωδιακού, στο σύνολό του, επάνω, και της γης, στο σύνολό της, κάτω. Εάν αυτό συμβαίνει πραγματικά, όπως υποστηρίζεται, τότε συνεπάγεται την πολύ δελεαστική σκέψη ότι θα πρέπει να υπάρχει μια ακριβής, γεωγραφικά σχεδιάσιμη, «αστρολογική ανατομία» της γης, ένας «γήινος ζωδιακός», ο οποίος περιμένει να ανακαλυφθεί. Πράγματι, όπως θα δούμε παρακάτω, πολλοί έχουν ξεκινήσει την αναζήτηση αυτής της Στήλης της Ροζέτας, και κάποιοι ισχυρίζονται ακόμη και είναι πεπεισμένοι ότι την έχουν ανακαλύψει. Σίγουρα, αυτός ο τομέας, παρά τη χαοτική εγκατάλειψη της ανάπτυξής του, έχει παράξει κάποια προκλητικά αποτελέσματα που αξίζουν λεπτομερέστερη εξέταση.

Αυτό το μοντέλο «γήινου ζωδιακού» υποδηλώνει ότι κατά κάποιον τρόπο η ίδια η γη και οι βράχοι, ή μάλιστα η θάλασσα, μιας συγκεκριμένης περιοχής θα συντονίζονται και θα ανταποκρίνονται σε ένα μέρος του ουρανού και όχι σε άλλο. Με απλά λόγια, χρησιμοποιώντας ένα τέτοιο σύστημα, θα μπορούσαμε να αναμένουμε έναν μείζονα πλανητικό σχηματισμό, για παράδειγμα στις 10° Κριού, να έχει το μέγιστο αντίκτυπο σε εκείνη την περιοχή της γης που αντιστοιχεί σε αυτή τη μοίρα. Προφανώς, η βασική πρόκληση αυτής της προσέγγισης είναι να προσδιοριστεί το γεωγραφικό σημείο 0° Κριού αυτού του χερσαίου ζωδιακού. Αλλά επιπλέον πρέπει επίσης να ανακαλύψουμε σε ποιο επίπεδο προβάλλεται η εκλειπτική στη γη και σε ποια κατεύθυνση γύρω από τη γη κινείται ο ζωδιακός.

Εάν όντως υπάρχει ένας τέτοιος γήινος ζωδιακός, θα περιμέναμε να έχει εντοπιστεί οριστικά μέχρι τώρα. Ωστόσο, παρά τις παρατηρήσεις πολλών διαφορετικών

αστρολόγων από τον καιρό τουλάχιστον του Πτολεμαίου, η κατάσταση δυστυχώς εξακολουθεί να παραμένει, όπως πολλά στην αστρολογία, σε σύγχυση, αμφισημία και ανάγκη αξιόπιστης έρευνας. Όπως είδαμε, στο Κεφάλαιο 1, η λύση του Πτολεμαίου, η οποία επικράτησε στη σκέψη μας σε ό,τι αφορά αυτό το θέμα για σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, δεν είχε, περιέργως, καθόλου ως βάση έναν κυκλικό ζωδιακό. Όμως από την εποχή του, αυτές οι προβολές έχουν γίνει συνήθως είτε στο επίπεδο της εκλειπτικής είτε στο επίπεδο του ισημερινού, αν και έχουν προταθεί επιπρόσθετες διαιρέσεις σε άλλα επίπεδα και ακόμη και από πόλο σε πόλο. Ο ζωδιακός θεωρείται συνήθως ότι εκτείνεται προς ανατολική κατεύθυνση, όμως όπως θα δούμε, τουλάχιστον τρία συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των πρώιμα ανακαλυφθέντων, έχουν προτείνει το αντίθετο, ενώ ο Davison¹² έχει προτείνει ότι ο ζωδιακός μπορεί να μετρηθεί και προς τις δύο κατευθύνσεις.

Όσον αφορά το κρίσιμο ζήτημα του εντοπισμού του σημείου έναρξης αυτού του γήινου ζωδιακού, υπάρχει εδώ, όπως θα δούμε, τόση αβεβαιότητα και συζήτηση όση και σε τόσους άλλους τομείς της αστρολογίας. Μέχρι σήμερα, παρά τις μεμονωμένες προσπάθειες, καμία από τις πολλές παραλλαγές που προτείνονται δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αξιολογηθεί επαρκώς χρησιμοποιώντας παρελθόντα γεγονότα. Ούτε γνωρίζουμε τον υποστηρικτή οποιουδήποτε συστήματος που να έχει αποδείξει ότι η χρήση του πράγματι βελτιώνει την ικανότητα ενός αστρολόγου να κάνει ακριβείς προβλέψεις. Αυτό αποτελεί σίγουρα την απόλυτη δοκιμή, δεδομένου ότι η αστρολογία είναι ήδη υπερφορτωμένη με μια τεράστια συσσώρευση παραγόντων που μνημονεύονται για την *εκ των υστέρων* διατύπωση κρίσεων!

Συγκρίνοντας τις διάφορες προτεινόμενες μεθόδους

Για να συγκρίνουμε τις διαφορετικές μεθόδους έχουμε ετοιμάσει τον πίνακα στη σελίδα 17 του παρόντος κεφαλαίου που δείχνει τις μοίρες Μεσουρανήματος που παράγουν μερικές από τις κύριες μεθόδους για μερικές από τις πρωτεύουσες του κόσμου. Οι υποστηρικτές των περισσότερων από αυτά συστημάτων υποστηρίζουν επίσης τη χρήση του Ωροσκόπου για κάθε τόπο ως ένα άλλο σημαντικό ευαίσθητο σημείο. Αυτό προκύπτει χρησιμοποιώντας το MC για την τοποθεσία και στη συνέχεια βγάζοντας τον Ωροσκόπο για το κατάλληλο γεωγραφικό πλάτος. Πιθανόν με την προτιμώμενη μέθοδο να προστεθούν με τον ίδιο τρόπο και οι ακμές των τοπικών οίκων.

Μπροστά σε αυτήν την τεράστια ποικιλία διαφορετικών πιθανών γωνιών για οποιαδήποτε τοποθεσία, πολλοί αναγνώστες μπορεί σε αυτό το σημείο απλώς να θελήσουν να μεταβούν στο κάπως πιο ασφαλές πεδίο της επόμενης ενότητας! Για όσους δελεάζονται από το υποσχεθέν El Dorado που προσφέρει η λύση αυτού του αινίγματος,

οι ακόλουθες σημειώσεις θα αποτελέσουν βασικό θεμέλιο για ορισμένα από τα κύρια συστήματα που προτείνονται. Παρόλο που κανένα από αυτά τα συστήματα δεν εκτιμάται ιδιαίτερα, υπάρχει πιθανότητα να εντοπιστούν ανεκτίμητες πληροφορίες σε ένα ή και σε πολλά από αυτά ή σε κάποια παρόμοια μέθοδο που δεν έχει ακόμη ανακαλυφθεί. Σίγουρα αυτή είναι μια προσέγγιση που δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ελαφρά τη καρδία.

Ας δούμε λοιπόν μερικά από τα κύρια συστήματα που έχουν προταθεί. Παρουσιάζονται με μια σχετική χρονολογική σειρά δημοσίευσης.

1. Οι Πτολεμαϊκές Κατανομές

Η πιο διάσημη από αυτές τις μεθόδους και η πιο αρχαία είναι, όπως είδαμε, από τον Πτολεμαίο.⁴⁷ Με αρκετή ευχαρίστηση διαίρεσε τον τότε γνωστό αρχαίο κόσμο σε τέσσερα τεταρτημόρια (Σχήμα 1.3, Κεφ. 1) αντιστοιχώντας το καθένα σε ένα από τα τέσσερα στοιχεία και κατανέμοντας τους πλανήτες ως συγκυβερνήτες καθορισμένων χωρών, εντός των περιοχών αυτών. Παρόλο που αποδίδει κάποιες ιδιαίτερες κυριαρχίες σε μεμονωμένους τόπους που μπορεί να έχουν κάποια αξία, είναι δύσκολο να δούμε πώς μπορούμε τώρα να θεωρήσουμε το κύριο σύστημα κατανομής του ως κάτι άλλο πέρα από εντελώς αυθαίρετο και άχρηστο. Πράγματι, δεν μπορεί ποτέ να προκάλεσε κάτι περισσότερο από μια αόριστη συμβολική αίσθηση, ακόμα και για τα δεδομένα της αρχαιότητας. Ωστόσο, οι κυριαρχίες του είναι τόσο βαθιά εδραιωμένες, που πολλοί προτιμούν να προσκολλώνται σε αυτές παρά να μην έχουν καμία. Αυτό που πιθανώς έχει κάνει αυτές τις κυριαρχίες να εμμένουν είναι ότι ορισμένες από τις κατανομές που προκύπτουν από αυτή τη μέθοδο φαίνονται να είναι τουλάχιστον εν μέρει κατάλληλες, όπως η Βρετανία να είναι κάτω από την επίδραση του Κριού. Οι κατάλογοι των κυριαρχιών⁶⁷ των διαφόρων χωρών και περιοχών που δίνονται στα πρώιμα εγχειρίδια και που επαναλαμβάνονται μέχρι σήμερα, μπορούν να αναχθούν σε μεγάλο βαθμό σε αυτή την πηγή.

2. Ο Παγκόσμιος Ζωδιακός του de Boulainvillers

Ίσως ο πρώτος αστρολόγος που προσπάθησε να προβάλει τον ζωδιακό στον κόσμο με συστηματικό τρόπο ήταν ο ενθουσιώδης Γάλλος ευγενής Κόμης Henri de Boulainviller.^{9a} Έχοντας λύσει προς ικανοποίησή του το ζήτημα του Χάρτη της Δημιουργίας, το οποίο θα συζητήσουμε αργότερα, ο de Boulainviller, κάποια στιγμή πριν από το 1711, έστρεψε την προσοχή του στον τρόπο με τον οποίο ο Δημιουργός είχε τοποθετήσει τον ζωδιακό σε σχέση με τη Γη. Κατέληξε από τις παρατηρήσεις του έχοντας οδηγό την ελλιπή γεωγραφική γνώση της εποχής ότι η 0° Κριού αρχίζει στη

Μέση Ανατολή και ότι στη συνέχεια ο ζωδιακός κινείται προς τα δυτικά αντιστοιχώντας το MC του Λονδίνου, για παράδειγμα, στις 27°Π45', του Εδιμβούργου στη 0° Καρκίνου και του Μπουένος Άιρες στις 22°Φ00'. Υποθέτοντας ότι οι μετρήσεις του ήταν στην Ορθή Αναφορά μπορούμε να δούμε ότι οι πηγές του ήταν περίπου δύο μοίρες λάθος για το γεωγραφικό μήκος του Μπουένος Άιρες. Περιέργως, δίνει τον Ωροσκόπο του Μπουένος Άιρες, από αυτό το MC, ως 12°Α30', το οποίο είναι πανομοιότυπο με τον Ωροσκόπο που αποδίδεται κανονικά στην πρώτη Δημοκρατία της Αργεντινής!

3. Τα Γεωδαιτικά Ισοδύναμα του Sepharial και το έργο του Parsons

Αυτό το σύστημα, που συνήθως αποδίδεται στον Sepharial (Dr Walter Gorn-Old, 1864-1929), αρχίζει με μια γήινη αντανάκλαση του μικροκοσμικού ζωδιακού ακριβώς στο 0°Ε ως 0° Κριού, και ακολουθεί την εκλειπτική γύρω από τη Γη προς ανατολική κατεύθυνση, έτσι ώστε 1° επίγειου μήκους = 1° ζωδιακού μήκους. Έτσι, στο Παρίσι στο 02°Ε20' δίνεται ένα MC 02°Φ20' που αντιστοιχεί σε AS 26°Σ06' για το συγκεκριμένο γεωγραφικό πλάτος. Το σύστημα φαίνεται να υποδηλώνει ότι ο Θεός είτε είναι Άγγλος είτε έκανε πολύ ακριβείς μετρήσεις για την τοποθέτηση του Αστεροσκοπίου του Γκρίνουιτς. Ωστόσο, περιέργως το σύστημα φαίνεται να έχει ανακαλυφθεί ανεξάρτητα και από διάφορους άλλους παρατηρητές και εξακολουθεί να έχει, όπως θα δούμε, πολλούς ένθερμους υποστηρικτές.

Περίπου το 1923⁵² το σύγγραμμα του Sepharial ισχυρίζεται, εμμέσως και σίγουρα σύμφωνα με τη σημείωση του εκδότη του, ότι έχει ανακαλύψει αυτό το σύστημα. Εάν το έπραξε είναι ένας πόντος υπέρ του, διότι στην πραγματικότητα είναι πανομοιότυπο με μια θεωρία που φαίνεται ότι χρονολογείται τουλάχιστον τριάντα χρόνια νωρίτερα από έναν Αμερικανό αστρολόγο, τον Parsons (γεν. 1847 - ;). Το έργο του Parsons⁴⁶ καλύφθηκε ενθουσιωδώς στην υψηλής ποιότητας και ευρείας κυκλοφορίας *Σύγχρονη Αστρολογία* του Alan Leo τον Μάιο του 1913 από μία έμπειρη καθηγήτρια αστρολογίας, τη Gertrude Bielski, η οποία χρησιμοποίησε τη θεωρία του στις τάξεις και τις διαλέξεις της για «μια περίοδο περίπου δεκαπέντε ετών». Πράγματι, θα ήταν πολύ περίεργο αν ο Sepharial, ένας από τους πιο εκλεκτικούς αστρολόγους της εποχής, δεν είχε συναντήσει το έργο της ή το πρωτότυπο βιβλίο του Parsons. Όποια και αν είναι η αλήθεια του θέματος, ήταν σίγουρα ο Sepharial αυτός που έκανε πολλά για να προωθήσει αυτό το σύστημα και που φαίνεται να έχει επινοήσει τον όρο «γεωδαιτικό ισοδύναμο». Η αρχική του προβολή από την de Bielski προέκυψε από μια δυσaráεσκεια με τις Πτολεμαϊκές κυριαρχίες, μια δυσaráεσκεια που ήταν ήδη δια-

δεδομένη μεταξύ των αστρολόγων μέχρι το τέλος του δέκατου ένατου αιώνα! Το σύστημα του Parsons στην πραγματικότητα τοποθετεί θεωρητικά τη 0° Ταύρου να διατρέχει τη Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας ενώ ταυτόχρονα χαρτογραφεί το Γκρίνουιτς ως 0° Κριού και όχι ως 28° 50' Ιχθύων όπου θα έπρεπε να είναι για λόγους συνέπειας, αφού οι δύο τοποθεσίες απέχουν κατά 31° 10' σε γεωγραφικό μήκος. Αυτή η απόκλιση της 01° 10' δεν σημειώνεται ούτε εξηγείται από την de Bielski. Μετά από δέκα χρόνια δικών της μελετών σχετικά με το ζήτημα και μετά από πειραματισμό με αυτό το σύστημα για δεκαπέντε, η de Bielski δηλώνει ότι οι παρατηρήσεις της σχετικά με «τις επιπτώσεις των διελεύσεων, ιδίως των ανώτερων πλανητών μέσω των ζωδίων πάνω στις χώρες που τους αντιστοιχούν... δίνουν κάποιες πολύ πειστικές αποδείξεις για τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία αυτού του συστήματος».⁸

Αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται αδιανόητο ότι ο Μεσημβρινός του Γκρίνουιτς θα έπρεπε να τοποθετηθεί τόσο βολικά ακριβώς στη 0° Κριού, είναι φυσικά πιθανό ένα τέτοιο σύστημα να έχει κάποια ισχύ (βλ. Johndro^{25,26} για περαιτέρω σκέψεις σχετικά με τη σημασία του Γκρίνουιτς). Οι αποδείξεις της De Bielski, όπως η ίδια τις παρουσιάζει, είναι πολύ γενικευμένες και αναμειγνύονται με Θεοσοφικές εικασίες αν και δίνει συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς η τότε τρέχουσα Κινεζική Επανάσταση αντιστοιχεί στη διέλευση του Ποσειδώνα από τον Καρκίνο, που καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της Κίνας στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, και πώς ο Τιτανικός βυθίστηκε κοντά στην περιοχή που κυβερνάται από τη 1° Υδροχόου, όπου ο Ουρανός βρισκόταν τότε. Ο Sepharial παρουσιάζει τα δικά του επιχειρήματα για την ίδια ιδέα με πιο συγκεκριμένα παραδείγματα αυτού του είδους. Δυστυχώς, το πρώτο παράδειγμα⁵³ του ίδιου του Sepharial δεν έχει να εμπνεύσει εμπιστοσύνη στη μέθοδο. Το επεξηγεί με μια συζήτηση για το ξέσπασμα του Ισπανικού-Αμερικάνικου πολέμου τον Απρίλιο του 1898, που δείχνει πως το τετράγωνο Άρη-Ποσειδώνα, το οποίο συνέβη στις 16 Απριλίου, τοποθετεί τον Άρη ακριβώς πάνω στο γεωδαιτικό MC της Λισαβόνας! Η Μαδρίτη, προφανώς η κατάλληλη πρωτεύουσα, είναι στην πραγματικότητα 5°27' ανατολικά, ανοχή πολύ μεγάλη για να είναι χρήσιμη για αυτούς τους σκοπούς. Παρόλο που ο ίδιος ο Sepharial προειδοποιεί^{53a} κατά της άκριτης αποδοχής των παραδοσιακών κυριαρχιών, υποστηρίζοντας λογικά ότι «μόνο μια πολύ στενή μελέτη των διελεύσεων και των εκλείψεων σε σχέση με την ιστορία μιας χώρας μπορεί να καθορίσει με βεβαιότητα ποιο ζώδιο του ζωδιακού κυριαρχεί είτε στην πολιτική ή στη κοινωνική ζωή», η δική του δουλειά στερείται κάθε τέτοιας «στενής μελέτης». Στην πραγματικότητα, το αρχικό του βιβλίο λάνσαρε τη θεωρία στον κόσμο με μια δωδεκάδα περίπου υποβλητικών παραδειγμάτων και διαφόρων δραματικών και, όπως προέκυψαν, λανθασμένων προβλέψεων βασισμένων σε αυτές τις μεθόδους, όπως

αυτή «μπορούμε με σιγουριά να δούμε το 1927 ως το έτος που εγκαινιάζει τη μεγαλύτερη αλλαγή στο σύνταγμα που έχει γίνει μετά τον περίφημο κώδικα του Αλφρεντ πριν από χίλια χρόνια». ⁵² Τίποτα από αυτά δεν θα είχε σημασία αν δεν υπήρχε επαναλαμβανόμενη και σχετικά άκριτη ανακύκλωση αυτού του συστήματος χωρίς κανενός είδους συστηματική ανάλυση και αξιολόγηση. Για να ληφθεί σοβαρά υπόψη, όποια τέτοια αξιολόγηση πρέπει να λάβει υπόψη τις πολλές παρόμοιες μεθόδους που έχουν υποστηριχθεί.

Ένας συγγραφέας που τουλάχιστον προσπάθησε να παρουσιάσει ένα ευρύτερο υπόβαθρο στο πρόβλημα είναι ο Davison. ¹² Μετά από μια έρευνα για το όλο ζήτημα των επίγειων ζωδιακών, όπως του ήταν γνωστό, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «μια εξέταση των πλεονεκτημάτων των διαφόρων συστημάτων... με οδήγησε στο συμπέρασμα ότι το πιο αποτελεσματικό είναι αυτό που πρότεινε ο Serpharial». Στη συνέχεια επεξεργάζεται τον Serpharial, υποδηλώνοντας ότι ο ζωδιακός μπορεί να μετρηθεί και προς τα ανατολικά και προς τα δυτικά, έτσι ώστε κάθε τόπος να έχει δύο αντίστοιχες μοίρες MC. Η περίπτωση που επικαλείται για τη στήριξη των γεωδαιτικών ισοδύναμων είναι κατά κύριο λόγο περιπτώσεις ατόμων για τα οποία ορισμένες γεωγραφικές περιοχές ήταν σημαντικές, αν και απαριθμεί επίσης μερικές περιπτώσεις διέλευσης από κάποιες μοίρες. Ένα ιδιαίτερα εντυπωσιακό παράδειγμα που δίνει είναι αυτό του Κέιπ Κανάβεραλ, το οποίο βρίσκεται στο 80°W33'. Αυτό τοποθετεί το 09°N27' στο MC με την ανατολική μέθοδο μέτρησης. Ο John Glenn, ο πρώτος αστροναύτης των ΗΠΑ σε τροχιά γύρω από τη Γη, γεννήθηκε σχεδόν στο ίδιο γεωγραφικό μήκος, 81°W35' και είχε τον Πλούτωνα στις 08°S52'. Ο Ερμής ήταν στις 11°S09' στην πρώτη του διαστημική εκτόξευση. Ο Neil Armstrong, ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε στη Σελήνη, είχε τον Δία στις 08°S42' και τον Κρόνο στις 06°N14'. Ο σύντροφός του Aldrin είχε τον Ουρανό στις 07°N58' και ο Collins Κρόνο στις 07°N00'.

Η Χιροσίμα παρέχει ένα άλλο εντυπωσιακό παράδειγμα. Η ανατολική του μοίρα είναι στις 12°N28'. Όταν έπεσε η ατομική βόμβα, ο Πλούτωνας ήταν στις 09°N58' και ο Ήλιος στις 13°N09'. Ωστόσο, το πρόβλημα είναι ότι μπορούν να βρεθούν πάντα θετικά παραδείγματα για να υποστηρίξουν οποιαδήποτε θέση. Εάν απλώς αγνοήσουμε τις περιπτώσεις που δεν φαίνεται να λειτουργούν, μπορούμε σύντομα να πείσουμε τους εαυτούς μας. Κάποια δικηγορία του διαβόλου και παραδείγματα «ελέγχου» είναι απαραίτητα για την αξιολόγηση αυτών των μεθόδων. Έτσι θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι εάν αυτές οι μοίρες είναι πραγματικά τόσο σημαντικές, θα περίμενε κανείς να εμφανιστούν σε εξαιρετικά γεγονότα για οποιαδήποτε τοποθεσία. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη το παράδειγμα του Περλ Χάρμπορ με Γεωδαιτικά MC

στις $07^{\circ}\mathbb{M}59'$ και $22^{\circ}\mathbb{Q}01'$, τα οποία ο Davison αναφέρει σε αυτή τη μελέτη (επισημαίνει ότι ο Ερμής του Χιροχίτο είναι στις $22^{\circ}\mathbb{P}20' = \sigma'/\Psi$ στις $21^{\circ}\mathbb{S}22'$ και ο Ουρανός των Η.Π.Α. στις $08^{\circ}\mathbb{I}53'$), η μόνη διέλευση από αυτά τα σημεία είτε την ημέρα του Περλ Χάρμπορ, είτε ακόμη και κατά την προηγούμενη Νέα Σελήνη, είναι από Ερμή στις $07^{\circ}\mathbb{K}25'$, ίσως όχι η πιο βαρυσήμαντη από τις διελεύσεις! Δεδομένου ότι το Ιαπωνικό ισχυρό προληπτικό χτύπημα ήταν μακράν το μεγαλύτερο γεγονός στην ιστορία της περιοχής αυτής, αυτό δεν ενθαρρύνει πολύ την πίστη σε αυτές τις μοίρες MC, τουλάχιστον για τους σκοπούς της πρόβλεψης. Η μεγάλη τους έλξη πρέπει προφανώς να είναι η ευκολία υπολογισμού τους. Πιστεύουμε ότι αυτό δεν θα σαγηνεύσει πάρα πολλούς μαθητές να υποθέσουν ότι αυτή είναι η σωστή μέθοδος! Ταυτόχρονα, θα ήταν ανεκτίμητο αν κάποιος έκανε μια συστηματική και αμερόληπτη μελέτη αυτού του συστήματος και των μεθόδων που ακολουθούν.

4. Η σχολή του Αμβούργου - Η μέθοδος Friedrich / Grimm

Αυτή η μέθοδος, η οποία δίνει αποτελέσματα παρόμοια με αυτά του Sepharial, έχει αρκετούς ακολούθους στους κόλπους της Σχολής του Αμβούργου στη Γερμανία επί του παρόντος. Παίρνει επίσης ως σημείο εκκίνησης το Γκρίνουιτς, αλλά μετράει το γεωγραφικό μήκος ενός τόπου από την άποψη της Ορθής Αναφοράς, δηλαδή όπως μετριέται κατά μήκος του ισημερινού, και το προβάλλει στην εκλειπτική και στη συνέχεια σημειώνει τα κατάλληλα MC και AS. Αυτή η μέθοδος προφανώς αναπτύχθηκε εξ ολοκλήρου, ανεξάρτητα από τον Sepharial ή από τον Johndro (βλέπε παρακάτω), από τον Theodor Friedrich της Λειψίας, γύρω στο 1937, ακολουθώντας τις ιδέες του Γερμανού αστρολόγου A. M. Grimm, διατυπωμένες γύρω στο 1933. Τα αποτελέσματα δίνουν γωνίες που συνήθως βρίσκονται σε απόσταση 2° από αυτές του Sepharial. Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να δοκιμάσει και να συγκρίνει αυτές τις μεθόδους, αυτή η διαφορά θα έπρεπε ασφαλώς να είναι αρκετή για να δείξει εάν ο ένας, και οι δύο, ή κανένας από τους δύο έχουν δίκιο. Οι υποστηρικτές της μεθόδου του Friedrich μπορούν να την κατατάξουν ως μια σημαντική βελτίωση σε σχέση με τη μέθοδο του Sepharial, που μόλις περιγράφηκε, στο ότι με τη χρήση των παραδειγμάτων που δίδονται, η μέθοδος αυτή δίνει MC για το ακρωτήριο Κανάβεραλ στις $08^{\circ}\mathbb{V}41'$, πολύ πιο κοντά στον Δία του Άρμστρονγκ, και για τη Χιροσίμα MC στις $10^{\circ}\mathbb{Q}01'$, εντός $3'$ από τον διελαύνοντα Πλούτωνα! Για όσους επιθυμούν να πειραματιστούν και να συγκρίνουν με αυτή τη μέθοδο, μια σειρά από χάρτες με διασταυρωμένο ευρετήριο των MC και AS για τις κύριες πόλεις του κόσμου έχει παραχθεί από τον Brummund^{9a} της Σχολής του Αμβούργου. Αυτό περιλαμβάνει μια σύντομη αναφορά των πλεονεκτημάτων

και των μειονεκτημάτων των σχετικών ζητημάτων και παραθέτει ενδεικτικά διάφορα παραδείγματα και μελέτες περιπτώσεων.

5. Γωνίες Τοποθεσίας του Johndro

Το 1929 ο Johndro γράφει για την ανάγκη «συντονισμού των ουράνιων σωμάτων και της γης» και για το πώς «η επίλυση αυτού του αστρολογικά σημαντικού προβλήματος κράτησε την προσοχή του συγγραφέα για είκοσι χρόνια». Συνεχίζει «μετά από δοκιμές και απόρριψη δεκάδων γεωγραφικών συντεταγμένων στο σύστημα του ισημερινού κατά τη διάρκεια αυτής της ερευνητικής περιόδου, πιστεύεται τώρα ότι έχει επιτευχθεί μια λύση που θα σταθεί στην αυστηρή δοκιμασία του χρόνου...». Έπειτα, συνεχίζει να επεξεργάζεται ένα σύστημα το οποίο συνδέεται τόσο με τη Μεγάλη Πυραμίδα της Αιγύπτου όσο και με το Γκρίνουιτς.²⁶ Όπως ο Friedrich, παραπάνω, ο Johndro χρησιμοποιεί την Ορθή Αναφορά. Το σημείο εκκίνησης του δίνει για το Γκρίνουιτς ένα MC στις $29^{\circ}10' = 01^{\circ}19'$ Τάυρου το 1930 βάσει Ορθής Αναφοράς. Ωστόσο, ο Johndro θεωρεί ότι αυτό το σημείο προχωρά με ρυθμό $46'10''$ ετησίως, σύμφωνα με την μετάπτωση των ισημεριών. Χρησιμοποιώντας αυτό ως βάση, ο Johndro δίνει χάρτες MC και AS που προκύπτουν από αυτά τα MC, για τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου. Αυτό συμπληρώνεται από το κεφάλαιο «Επαλήθευση από κοσμικά γεγονότα», στο οποίο αποδεικνύει την αποτελεσματικότητα αυτών των γωνιών με τον ίδιο επιλεκτικό τρόπο που αποδεικνύει ο Sepharial την δική του εκδοχή.

Ως προϊόν ερευνών είκοσι ετών τα αποτελέσματα αυτά αξίζουν σίγουρα κάποια προσοχή, αν λάβουμε υπόψη μας ότι ο Johndro²⁵ είχε παρουσιάσει το 1914 ένα εντελώς διαφορετικό σύστημα που αντιστοιχούσε τις $09^{\circ}11'19''$ στο MC του Λονδίνου, το οποίο αισθάνθηκε υποχρεωμένος να εγκαταλείψει. Ωστόσο, ο Dean^{12a} επισημαίνει ότι ο ίδιος ο Johndro αργότερα απέρριψε τουλάχιστον ένα μέρος των ευρημάτων του το 1929 για μια περίοδο, ως αποτέλεσμα μιας σειράς αρνητικών δοκιμών στους ωροσκόπους διάφορων περιοχών. Ο Johndro συνέχισε λέγοντας ότι η ίδια έλλειψη ακρίβειας διαπιστώθηκε ότι ισχύει για τους (τοπικούς) ωροσκόπους που βασίζονται κατά οποιαδήποτε τρόπο στο Γκρίνουιτς». Μετά από αυτή την κατηγορηματική δήλωση όμως άλλαξε γυρνώντας στη βάση του Sepharial Γκρίνουιτς = 0° Κριού, την οποία είχε απορρίψει νωρίτερα. Στη συνέχεια, για να γίνει το θέμα ακόμη πιο πολύπλοκο, φαίνεται^{12a} ότι επανήλθε στη βάση του 1929 όπως αποδεικνύει ένα μη δημοσιευμένο άρθρο που γράφτηκε μερικούς μήνες πριν από τον θάνατό του. Έτσι, υπάρχει σοβαρή ασάφεια ακόμη και σε ό,τι αφορά στην εκτίμηση του ίδιου του συγγραφέα για αυτή τη μέθοδο. Δεδομένου ότι τα βιβλία του Johndro φυλάσσονται σε έντυπη μορφή (έχουν γίνει δύο ανατυπώσεις και μια χαρτόδετη έκδοση τα τελευταία δώδεκα χρόνια) και

αφού έχει ακόμα πολλούς θαυμαστές, θα πρέπει να ελπίζουμε ότι κάποιος θα κάνει σαφή αξιολόγηση της δουλειάς του.

Παρόλα αυτά, υπάρχουν χαρακτηριστικά του συστήματος του Johndro τα οποία είναι προκλητικά. Για παράδειγμα, είναι αξιοσημείωτο ότι το MC που η μέθοδός του (που δημοσιεύτηκε το 1929) παράγει για το Λονδίνο είναι στις 01°08'12". Είναι απλά σύμπτωση ότι κατά το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου βρίσκουμε Κρόνο στις 00°08'54" σε σύνοδο με Σελήνη στις 29°07'44" και σε τετράγωνο με Πλούτωνα στις 02°02'08"; Μπορεί και να είναι, και θα ήταν επιθυμητό να γίνει μια συστηματική μελέτη των μεγάλων διελεύσεων σε αυτό το σημείο. Επιπλέον, μια άλλη εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αντιστοίχιση είναι αυτή για τη Βαρσοβία της Πολωνίας. Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, η Βαρσοβία αποδεικνύεται ότι έχει MC στις 22°08'41". Όπως θα φανεί στο κεφάλαιο 14 στην Πολωνία, αυτό πέφτει πολύ κοντά σε μια περιοχή που εμφανίζεται επανειλημμένα σε βασικές στιγμές στην ιστορία της. Φαίνεται εξαιρετικά απίθανο ότι ο Johndro θα μπορούσε να γνώριζε ή να το έλαβε υπόψη του στο έργο του. Επίσης ενδιαφέρουσα είναι η αντιστοίχιση του MC στις 15°08'02" για το Βερολίνο. Αυτό είναι και πάλι κοντά σε μία από τις περιοχές μοιρών που φαίνεται να είναι σημαντική για τη Γερμανία ως σύνολο. Έτσι διαπιστώνουμε ότι ο Πλούτωνα στον χάρτη της Γερμανικής Αυτοκρατορίας πέφτει στις 17°08'00", η σύνοδος Άρη-Αφροδίτης του Χίτλερ πέφτει στις 16°08'23" και 16°08'42" σε τετράγωνο με Κρόνο στις 13°02'27". Διαπιστώνουμε επίσης ότι κατά τη δημιουργία του Διευρυμένου Βερολίνου (μεσάνυχτα 1 Οκτωβρίου 1920) βρίσκουμε τη Σελήνη στις 13°08'55" σε τετράγωνο με Ποσειδώνα στις 13°02'11", ενώ για την ανασύσταση του Ναζιστικού κόμματος το 1925 υπάρχει ο Άρης στις 13°08'10" σε αντίθεση με Κρόνο 14°06'18" και σε τετράγωνο με Βόρειο Δεσμό στις 13°02'32". Εξίσου ενδιαφέρον είναι ότι δύο ξεχωριστοί Γερμανοί αστρολόγοι, ο Ritter και ο Andersen (βλέπε παρακάτω), από τους οποίους κανείς δεν δείχνει να έχει καμία γνώση του έργου του Johndro, έφτασαν ανεξάρτητα στα συμπεράσματα ότι η περιοχή μεταξύ 05°E00' και 35°E00' που καλύπτει η Γερμανία βρίσκεται κάτω από τον Ταύρο. Το σημείο εκκίνησης του Andersen για τις ζωδιακές θέσεις - 24°55' Κριού στο MC για το Λονδίνο – δίνει στο Βερολίνο MC στις 08°08'23", διαφορά 6°39', το οποίο, αν και απέχει αρκετά, είναι ίσως επαρκώς κοντά στο Johndro για να ενθαρρύνει τη σκέψη ότι εκεί μπορεί να βρίσκεται κάτι που αξίζει περισσότερη προσοχή.

6. Η Μεγάλη Πυραμίδα ως η Βάση του Williams

Ο David Williams στις μελέτες του για το πρόβλημα φθάνει σε μια διαίρεση του πλανήτη που βασίζεται στη Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας στις 31°07'57"E που ισούται με

τις 15°00' του αστρικού Ταύρου (βλέπε τιμή Parsons 0° Ταύρου για τη Μεγάλη Πυραμίδα). Αυτό βασίζεται στις μελέτες της μετάπτωσης των ισημεριών του David Davidson *Η Μεγάλη Πυραμίδα* και στον ισχυρισμό ότι η πυραμίδα βρίσκεται στο ακριβές κέντρο της χερσαίας περιοχής του κόσμου. Δεδομένου ότι η πυραμίδα βρίσκεται στις 31°08' E, αυτό δίνει μια τιμή 13°52' αστρικού Κριού για το Γκρίνουιτς, η οποία είναι κοντά στην τιμή του 15° τροπικού Κριού που προτείνεται από τον Wise. Κατά προσέγγιση οι αστρικές αντιστοιχίσεις για αυτό το σύστημα μπορούν να υπολογιστούν αφαιρώντας 01°08' από τις τιμές που δίνονται από τον Wise στην τελική στήλη του παρακάτω πίνακα. Καθώς ο Williams κάνει τις αντιστοιχίσεις του βάσει Ορθής Αναφοράς θα χρειαζόταν προσαρμογή γι' αυτό. Σύμφωνα με τον Williams, το πρώτο σημείο του Κριού μετέπεσε στον Υδροχόο το 1844. Η μετατροπή των τιμών στον τροπικό ζωδιακό θα πρέπει να γίνει ανάλογα.

7. Το Βασισμένο στην Πυραμίδα Αστρικό Σύστημα της Spencer

Ένας άλλος υποστηρικτής της Μεγάλης Πυραμίδας ως αρχικού σημείου εκκίνησης είναι η Spencer η οποία θεωρεί ότι η πυραμίδα σηματοδότησε αρχικά τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των αστερισμών του Κριού και του Ταύρου. Σε αυτό συμφωνεί με τον Parsons (βλ. 3 παραπάνω). Αλλά ενώ πρότεινε ίσες διαιρέσεις της Γης, η Spencer χρησιμοποιεί έναν αστρικό ζωδιακό με αστερισμούς άνισου μήκους, με *ayanamsa* (δηλαδή διαφορά μεταξύ 0° αστρικού και 0° τροπικού) 24°00' για το 1930. Αυτή, όπως και ο Parsons έβγαλε τον ζωδιακό γύρω από τη γη σε ανατολική κατεύθυνση. Θεωρεί τα όρια αυτών των αστερισμών για την εποχή του 1930 ότι ήταν τα εξής: η 0° Κριού εκτείνεται από 11°W49'-18°E11'. Ταύρος = 18°E11'-44°E40'. Δίδυμοι = 44°E40'-77°E05'. Καρκίνος = 77°E05'-110°E36'. Λέων = 110°E36'-140°E43'. Παρθένος = 140°E43'-168°E20'. Ζυγός = 168°E20'-162°W00'. Σκορπιός = 162°W00'-134°W20'. Τοξότης = 134°W20'-101°W51'. Αιγόκερος = 101°W51'-69°W24'. Υδροχόος = 69°W24'-40°W22'. Ιχθύες = 40°W22'-11°W49'. Αυτές είναι βέβαια αστρικές τιμές και 24°00' πρέπει να προστεθούν σε αυτές για να υπολογιστεί το τροπικό ισοδύναμό τους για το 1930 και πρέπει να υπολογιστεί εκ νέου μετάπτωση για άλλα χρόνια.

8. Αστρογεωγραφία: Το έργο του Hans Andersen

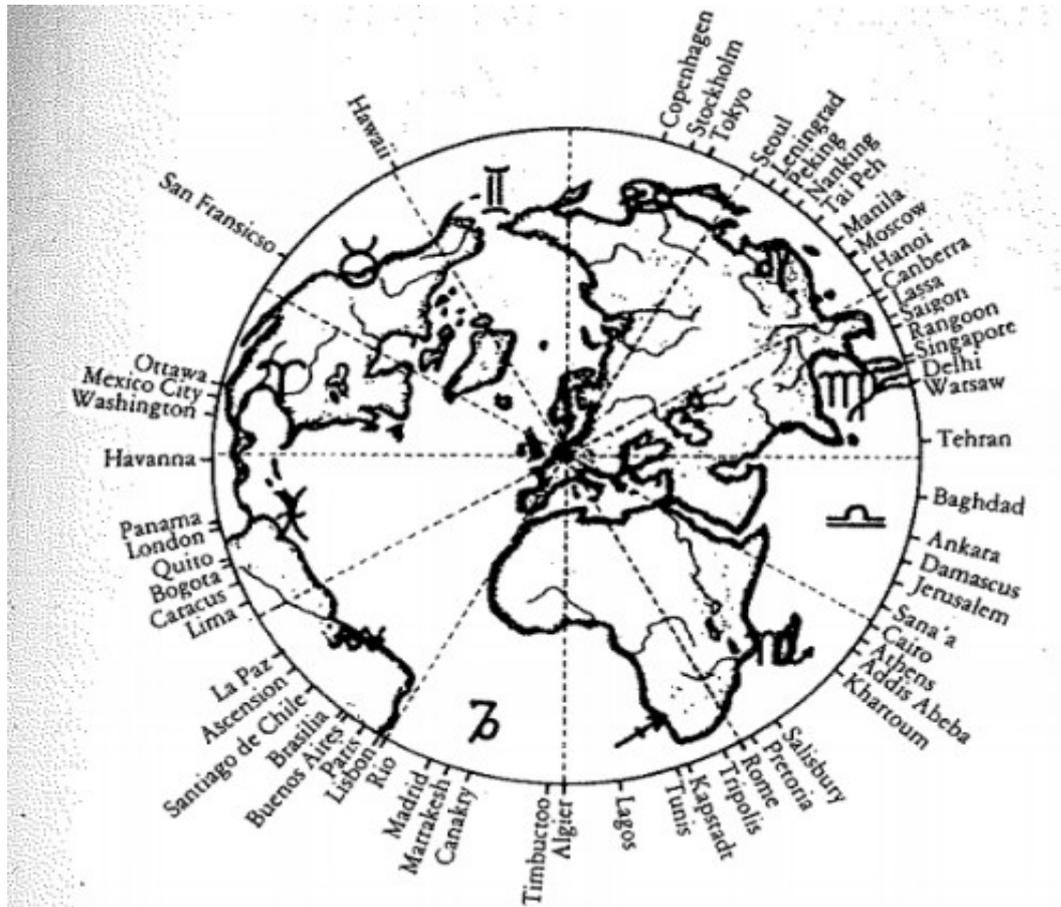
Μέχρι στιγμής το πιο ολοκληρωμένο από αυτά τα συστήματα «παγκόσμιου ζωδιακού» είναι αυτό του σύγχρονου Γερμανού αστρολόγου, Hans Andersen.² Η εκτεταμένη δουλειά του στον τομέα αυτό δεν είναι προς το παρόν διαθέσιμη στα αγγλικά. Αξίζει να θεωρηθεί ως μια από τις πιο περίπλοκες προσπάθειες να αναπτυχθούν αυτές οι ιδέες σε μια σχεδόν εμπειρική βάση τουλάχιστον. Ο Andersen έχει πραγματοποιήσει ευρείες

μελέτες για τις θέσεις των εκλείψεων και των μεγάλων συνόδων σε σχέση με διάφορες περιοχές της γης και ειδικότερα με τη Γερμανία. Ως αποτέλεσμα, έχει καταλήξει σε μια εξαιρετικά περίπλοκη σειρά από αλληλοσυνδεόμενους ζωδιακούς του κόσμου, καθέννας με δικό του ισημερινό. Η δουλειά του Andersen δεν είναι για έναν δειλό ερασιτέχνη. Όντας μη ικανοποιημένος με έναν κύριο «Γήινο Ζωδιακό» στο επίπεδο του ισημερινού, έχει επίσης υποθέσει τουλάχιστον δώδεκα άλλους παγκόσμιους ζωδιακούς. Μόνο μια αυστηρή ανάλυση και αξιολόγηση θα μας πει τι έχει στην πραγματικότητα αξία ανάμεσα σε αυτή την πληθώρα δυνατοτήτων και αυτό δεν έχει ακόμη γίνει. Χωρίς μια τέτοια προσέγγιση πρέπει να υποπτευθούμε ότι ένα μεγάλο μέρος της μπορεί να είναι σαν τα έργα του ομώνυμου συγγραφέα, ισχυρά σε συμβολικό περιεχόμενο αλλά αδύναμα σε ρεαλισμό όταν πρόκειται για πραγματικές προβλέψεις.

Ο Andersen θεωρεί ότι ο βασικός παγκόσμιος ζωδιακός έχει περίπου $25^{\circ}00'$ Κριού στο MC για το Γκρίνουιτς. Σημειώνει ότι αυτό τοποθετεί την περιοχή περίπου από $05^{\circ}E00' - 35^{\circ}E00'$ κάτω από τον Ταύρο. Αυτό είναι αρκετά περιέργως σε ακριβή συμφωνία με τα συμπεράσματα ενός άλλου Γερμανού αστρολόγου, του Δρα G. Ritter (βλ. παρακάτω). Ωστόσο, ο Ritter πρότεινε ότι ο ζωδιακός εκτείνεται από την ανατολή στη δύση με τη 0° Κριού να τοποθετείται περίπου στις $65^{\circ}E$. Έτσι, αν και τα συστήματα τους συμφωνούν ακριβώς στην αντιστοίχιση του Ταύρου σε αυτή ακριβώς την περιοχή της Γερμανίας και της Κεντρικής Ευρώπης, οι πραγματικές μοίρες του Ταύρου αντιστρέφονται. Είναι ενδιαφέρον ότι, όπως σημειώθηκε παραπάνω, ο Johndro βρίσκει επίσης MC στον Ταύρο για το μεγαλύτερο μέρος αυτής της περιοχής. Όπως και ο Sepharial, ο Andersen ισοδυναμεί τις ζωδιακές μοίρες με γεωγραφικά μήκη, αντί να δουλεύει με Ορθή Αναφορά όπως ο Johndro.

Ωστόσο, ο παγκόσμιος ζωδιακός είναι μόνο το πρώτο βήμα στο σύστημα του Andersen. Πάνω σε αυτό το βασικό πλαίσιο, υπερθέτει έπειτα μια ολόκληρη σειρά συμπληρωματικών παγκόσμιων ζωδιακών, οι οποίοι χωρίζουν τη Γη σε επίπεδα αρκετά διακριτά μεταξύ τους. Κάθε ένας από αυτούς τους δευτερεύοντες ζωδιακούς που προκύπτουν από εμπειρική έρευνα θεωρείται ότι έχει μια ιδιαίτερη συγγένεια με έναν από τους πλανήτες και τον τρόπο με τον οποίο αυτή η πλανητική αρχή βιώνεται στη Γη. Έτσι, το Ηλιακό του σύστημα έχει τον Βόρειο Πόλο στις $52^{\circ}N30'$ και $08^{\circ}E24'$, σημείο από το οποίο όλα τα ζώδια εκτείνονται όπως φαίνεται στο Σχ. 11.1, παρακάτω. Οι προκύπτουσες κατανομές μοιρών για μερικές από τις μεγάλες πόλεις του βόρειου ημισφαιρίου παρουσιάζονται στον συγκριτικό πίνακα παρακάτω. Είναι απλά σύμπτωση ότι οι εμπειρικές μελέτες του Andersen τον οδήγησαν να υποδείξει ως πόλο αυτού του σημαντικού συστήματος την πατρίδα του Γερμανία; Ίσως. Εναλλακτικά, θα μπορούσε να δίνει έμμεση επιβεβαίωση στην ιδέα του Hitschler ότι κάθε εθνικό κέντρο

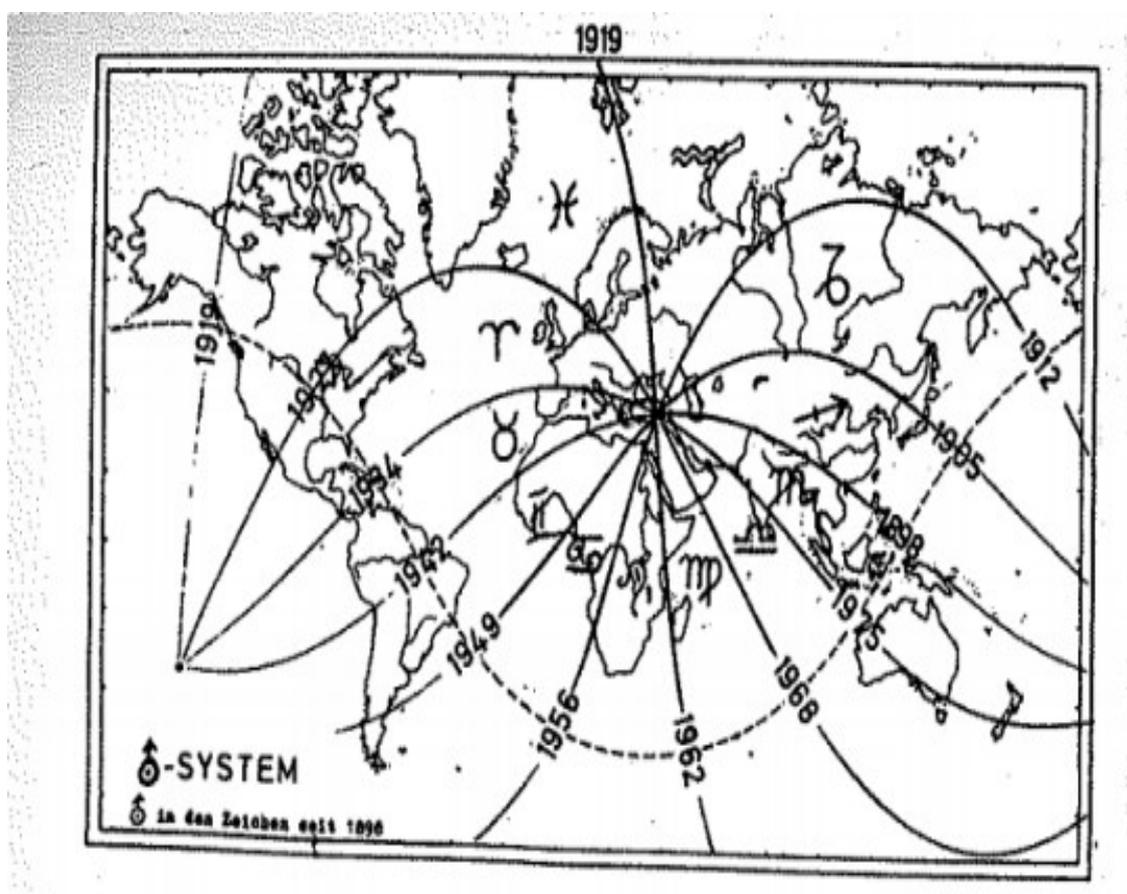
μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη σειρά του ως το κέντρο του δικού του ζωδιακού. Τα άλλα συστήματα του Andersen έχουν τους πόλους τους σε εντελώς άλλα μέρη του πλανήτη. Έτσι, για παράδειγμα, ο Βόρειος Πόλος του Σεληνιακού του συστήματος είναι στις 92,25°E και 33,51°N, του συστήματος της Αφροδίτης του στις 54,59°N και 177,09°E, του συστήματος του Δία του στις 46°N και 20°E, του συστήματος του Ουρανού του στις 37°N και 37°E.

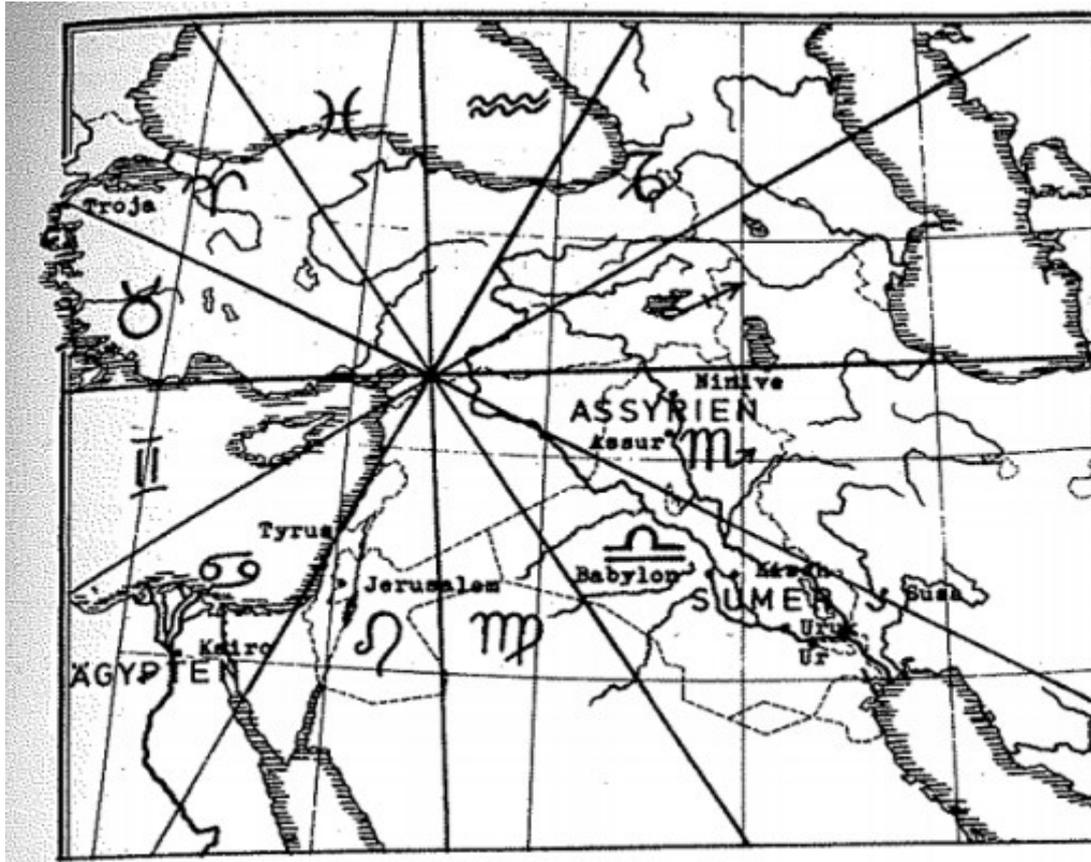
Σχήμα 11.1 'Ηλιακός Ζωδιακός' του H. J. Andersen με τον πόλο του στα 52°N30', 08°E30'. Οι ζωδιακές θέσεις ορισμένων μεγάλων πόλεων του κόσμου σημειώνονται γύρω από την περιφέρεια. Ο Andersen έχει υποθέσει την ύπαρξη ισοδύναμων «ζωδιακών» για κάθε πλανήτη.

Τα Σχήματα 11.2 και 11.3 δείχνουν την προβολή του συστήματος του Ουρανού στον πλανήτη. Αυτό, σύμφωνα με τον Andersen, αντιπροσωπεύει την αλληλουχία στην οποία διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές θα υποστούν αλλαγές, επανάσταση και «αφυπνίσεις» διαφόρων ειδών. Το σχήμα 11.2 δείχνει τις περιόδους κατά τις οποίες ο Ουρανός περνούσε από κάθε σημείο. Πιθανώς ο προσανατολισμός του συστήματος προσαρμόστηκε ώστε να επιτυγχάνεται το καλύτερο ταίριασμα σε παλαιότερες διελεύσεις του Ουρανού. Έτσι, η προγνωστική αξία αυτού του υποθετικού συστήματος μπορεί πραγματικά να δοκιμαστεί στην κίνηση του Ουρανού από τη δημοσίευσή του περίπου το 1970. Η εξέλιξη των γεγονότων στο Ιράν, αν όχι στην Ινδία, κατά τη

διάρκεια της διέλευσης του Ουρανού μέσω του Σκορπιού είναι ενδιαφέρουσα. Η είσοδος στον Τοξότη συμπίπτει πράγματι με μεγάλες αλλαγές στην Κίνα. Μήπως το ότι ο πόλος αυτού του συστήματος περνάει μέσα από τη Μέση Ανατολή υπονοεί ότι η περιοχή αυτή θα συνεχίσει να αποτελεί επίκεντρο της αλλαγής; Οι χερσαίες προβολές για τους άλλους πλανητικούς ζωδιακούς του απεικονίζονται σε πολλά τεύχη του *Sein und Werden* και σε διάφορες από τις εφημερίδες του Ebertin.¹⁵ Ο Andersen δημοσίευσε μια συστηματική καταγραφή ακριβούς κατανομής μοιρών για διαφορετικές πόλεις σε αυτά τα άλλα συστήματα στην *Astrogeographie und Geschichte*. Ένα άρθρο που δίνει τον τριγωνομετρικό τύπο για τον υπολογισμό του είναι διαθέσιμο στο *Sein und Werden*^{2a}.

Σχήμα 11.2 «Ζωδιακός του Ουρανού» του H. J. Andersen με τον βόρειο πόλο στο $c.37^{\circ}N00', 37^{\circ}E00'$. (Το σημειωμένο κάθετο σύμβολο του Άρη με μια κουκίδα είναι αυτό που χρησιμοποιείται συνήθως στη Γερμανία για τον Ουρανό.) Η διακεκομμένη γραμμή δείχνει το μονοπάτι του Ουρανού μέσω των ζωδίων για αυτόν τον αιώνα. Ο Andersen προτείνει ότι αυτός ο ζωδιακός θα αποκαλύψει πού ο Ουρανός θα είναι ιδιαίτερα δραστήριος κατά τη διάρκεια της διέλευσης από ένα ζώδιο.

Σχήμα 11.3 Ένα κοντινό πλάνο της πολικής περιοχής του «Ζωδιακού του Ουρανού» του Andersen. Αυτό δείχνει την συγκεντρωμένη περιοχή που καλύπτεται από κάθε ζώδιο κοντά στον πόλο ενός τέτοιου ζωδιακού. Ο πραγματικός πόλος τότε γίνεται η ενέργεια εστίασης αυτού του πλανήτη.

9. Η Κοσμογεωγραφία του Ritter

Όπως σημειώνεται, σε αντίθεση με τους περισσότερους άλλους ερευνητές, ο Γερμανός αστρολόγος και εμπειρογνώμονας στον τομέα της αστρο-μετεωρολογίας, Δρ Gerhard Ritter⁵⁰, θεωρεί ότι ο ζωδιακός πρέπει να κάνει τον γύρο της γης από τα ανατολικά προς τα δυτικά, με σημείο εκκίνησης 65° ανατολικά. Αυτό τοποθετεί τις 5°00 Διδύμων στο MC του Γκρίνουιτς. Προτείνει επίσης ότι η Γη μπορεί να χωριστεί σε δώδεκα ζώνες γεωγραφικού πλάτους 15° ξεκινώντας από τον Κριό στον Βόρειο Πόλο και φτάνοντας στους Ιχθύς κατά τις τελευταίες 15° γύρω από τον Νότιο Πόλο. Ο Ritter χρησιμοποιεί ένα σύνθετο σύστημα υποκυριαρχίας μέσα σε κάθε ζώδιο, αντί για πραγματικές μοίρες, για να επιτύχει λεπτές διαφορές μεταξύ τοποθεσιών.

10. Το Σύστημα Ωριαίας Ζώνης του Wise

Ο Wise προτείνει να χωριστεί η Γη ξεκινώντας από το Γκρίνουιτς ως 15° Κριού. Το κάνει αυτό με βάση τη διεθνή συμφωνία για τις ζώνες ώρας του 1894, την οποία βλέπει

κατά κάποιο τρόπο να συμβολίζει μια ομαλή και συνειδητή διαίρεση του πλανήτη σε τμήματα. Υποστηρίζει ότι το Γκρίνουιτς είναι το κέντρο μίας ζώνης 30° παρά το όριο αυτής. Όπως και οι συγγραφείς καθενός από τα άλλα συστήματα ισχυρίζεται ότι μια τέτοια διαίρεση παράγει συμβολικά άκρως κατάλληλα αποτελέσματα. Δεν προσφέρει επιπλέον εμπειρικές παρατηρήσεις, αλλά τονίζει ότι αυτό το σύστημα οδηγεί σε σχεδόν πανομοιότυπα αποτελέσματα με αυτό του Williams (βλέπε παραπάνω), με βάση τη Μεγάλη Πυραμίδα. Το ασυνήθιστο χαρακτηριστικό αυτού του μοντέλου είναι ότι ο Wise προτείνει ότι τα αντίθετα ζώδια κυβερνούν το νότιο ημισφαίριο. Έτσι, η περιοχή 15° εκατέρωθεν του μεσημβρινού δίνεται στον Κριό στο βόρειο ημισφαίριο και στον Ζυγό στο νότιο.

11. Μέθοδος Hirschler

Ο Ελβετός αστρολόγος Hirschler, γνωστός για την αστρο-ιατρική εργασία του που συνδέει τις 360° του ζωδιακού και τον περιοδικό πίνακα των στοιχείων, έχει κάνει κάποιες ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις για το πρόβλημα του γήινου ζωδιακού.²² Αυτός, όπως και ο Ritter, υποστηρίζει επίσης ότι κινείται προς δυτική κατεύθυνση. Η τιμή του για το Γκρίνουιτς είναι 26°00', τοποθετώντας έτσι το μεγαλύτερο μέρος της κεντρικής Ευρώπης κάτω από διάφορες μοίρες Κριού και τοποθετώντας την ανατολική ακτή της Αμερικής κάτω από τον Καρκίνο. Είναι ενδιαφέρον ότι αυτό βάζει το MC της Ουάσιγκτον στις 12°53', σχεδόν σε σύνοδο ακριβείας με τον Ήλιο στο ωροσκόπιο της ανεξαρτησίας των ΗΠΑ ακριβώς απέναντι από τις 13°00' μοίρα του MC με τη μέθοδο του Sepharial. Περιέργως, όπως φαίνεται από τον πίνακα, αυτή η μέθοδος δίνει επίσης ένα σχεδόν ίδιο MC για το Βερολίνο με αυτό του Sepharial. Προτείνει ότι η μοίρα του MC που αποκτάται με αυτόν τον τρόπο είναι η κυρίαρχη μοίρα για τη χώρα αυτή και μπορεί, παραδόξως, να θεωρηθεί ως η μοίρα του ωροσκόπου της. (Η περαιτέρω επεξεργασία του Hirschler σχετικά με αυτή τη μέθοδο περιγράφεται στο τέλος του κεφαλαίου 12)

Συγκριτικός πίνακας μοιρών μεσουρανήματος για μερικές μεγάλες πόλεις σύμφωνα με διαφορετικά συστήματα

	<i>Sepheria</i> ¹ Geodetic	Hamburg School	Johndro (1930)	Andersen Earth	Andersen Sun	Rutter	Wise ¹	Hitschler
Madrid	26PI19	25PI58	29AR19	21AR19	25CP00	8GE41	11AR19	29AR34
London	29PI55	29PI54	1TA12	24AR55	9PI00	5GE07	14AR55	26AR07
Paris	2AR20	2AR32	3TA45	27AR20	4AQ00	2GE40	17AR20	23AR33
Berlin	13AR23	14AR30	15TA02	8TA23	10-14VI*	21TA37	28AR23	12AR30
Cape Town	18AR30	19AR54	20TA17	13TA30	10SG00	16TA30	3TA30	7AR23
Warsaw	21AR00	22AR40	22TA41	16TA00	12VI00	14TA00	6TA00	4AR53
Cairo	1TA17	3TA28	2GE30	26TA17	00SC00	3TA43	16TA17	24PI36
Jerusalem	5TA13	7TA34	6GE15	00GE13	22LI00	29AR47	20TA13	20PI40
Moscow	7TA38	9TA52	8GE29	2GE38	23LE00	27AR22	22TA38	18PI15
Tehran	21TA29	23TA29	21GE21	16GE29	27VI00	13AR31	6GE29	4PI24
Delhi	17GE13	18GE03	15CN06	12CN13	12VI00	27AQ47	2CN13	18CP40
Peking	26CN25	24CN10	23LE19	21LE25	7LE00	8AQ35	11LE25	29SG28
Tokyo	19LE48	16LE55	17VI56	14VI48	23CN30	15CP12	4VI48	6SG05
Canberra	26LE51	26LE29	28VI08	21VI51	***	7CP09	11VI51	28SC02
San Francisco	27SC52	00SG05	27SG02	22SG52	6TA00	7LI08	12SG52	28LE01
Washington	13CP00	12CP06	9AQ43	8AQ00	8AR30	22LE00	28CP00	12CN53
New York	16CP10	14CP57	12AQ41	11AQ10	10AR00*	18LE50	1AQ10	9CN43
Buenos Aires	1AQ32	29CP32	28AQ39	26AQ32	***	3LE28	16AQ32	24GE21

1 Ο Davison θεωρεί επίσης ότι αυτά μπορούν να μετρηθούν προς τα δυτικά δίνοντας μια σειρά συμπληρωματικών τιμών, π.χ. με τη δυτική αριθμηση η Μαδρίτη = 03°P41', και το Παρίσι = 27°X40', κλπ.

2 Οι αστρικές τιμές του Williams (βλέπε 5 παραπάνω) που βασίζονται στη μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας μπορούν να υπολογιστούν αφαιρώντας 01°10' από τις τιμές του Wise.

* Είναι δύσκολο να δώσουμε ακριβείς τιμές για περιοχές κοντά στον πόλο του ζωδιακού.

*** Μη διαθέσιμο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ Ο πίνακας αυτός δεν περιλαμβάνει όλες τις μεθόδους που έχουν υποστηριχθεί. Οι τιμές του De Boulainviller μπορούν να υπολογιστούν προσθέτοντας 22°38' σε αυτές του Ritter. Οι τιμές των αστερισμών του Spencer μπορούν να υπολογιστούν από τις θέσεις που δίνονται στο κείμενο (βλ. 7 παραπάνω).

Τοπικοί Ζωδιακοί εντός Εθνών, Πόλεων και Κοινοτήτων

Ο Hitschler²², μεταξύ άλλων, έχει επισημάνει ότι ο αστρολογικός συμβολισμός πρέπει να μας επιτρέψει να αντιμετωπίσουμε οποιοδήποτε έθνος, ή μάλλον πόλη, κωμόπολη ή κοινότητα, ως έναν μικρόκοσμο από μόνο του. Από αυτό προκύπτει ότι πρέπει να περιμένουμε να βρούμε κάποιο είδος ζωδιακής επιρροής σε οποιοδήποτε οργανισμό και συνεπώς τη δυνατότητα εντοπισμού πλανητικών επιρροών μέσα στις χώρες. Έτσι, αν πάρουμε την πρωτεύουσα ενός έθνους, ο Hitschler προτείνει ότι η μοίρα του MC, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το σύστημά του, θα γίνει φυσικός ωροσκόπος του, και ότι ο ζωδιακός θα ξεκινήσει από αυτό το σημείο να κάνει έναν κύκλο γύρω από την πρωτεύουσα και τη χώρα. Παρόλο που δίνει μερικά σύντομα παραδείγματα ούτε αυτός

ούτε οποιοσδήποτε άλλος αστρολόγος τον οποίο γνωρίζουμε, προσπάθησε να ακολουθήσει αυτή την ιδέα συστηματικά.

Από το λογικό συμπέρασμα αυτό προκύπτει ότι ο καθένας μας δεν ζει μόνο μέσα στον δικό του μικροκοσμικό ζωδιακό, ο οποίος, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς, υπαγορεύει ότι θα είμαστε πιο επιρρεπείς σε βλάβη στο κεφάλι μας αν έχουμε δύσκολες όψεις από τον Κριό, στον λαιμό από τον Ταύρο κλπ., αλλά και ότι ζούμε μέσα στην ιεραρχία τέτοιων ζωδιακών, ίσως αρχίζοντας από το δικό μας σπίτι και συνεχίζοντας μέσα από την κοινότητά μας, την τοπική αυτοδιοίκηση, τη χώρα, το έθνος, την ένωση εθνών, όπως η ΕΟΚ, για να φτάσουμε τελικά στον ζωδιακό του κόσμου.

Ωστόσο, δεδομένου ότι εξακολουθεί να υπάρχει τόσο μεγάλη αβεβαιότητα σχετικά ακόμη και με αυτό το τελικό επίπεδο ζωδιακού, απαιτείται η μέγιστη προσοχή προτού παραπροχωρήσουμε σε αυτήν την ιδέα χωρίς πραγματικά ουσιαστικά στοιχεία. Παρότι αναμφίβολα ορισμένες περιοχές των χωρών έχουν πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά, το ερώτημα είναι εάν αυτές οι περιοχές συνδέουν μεταξύ τους ζωδιακά πρότυπα, εάν αυτές εξαρτώνται κυρίως από τη δική τους θεμελίωση ή εάν και οι δύο παράγοντες αλληλοσυνδέονται. Για παράδειγμα, το Poole στο Dorset, το οποίο ο Carter που μεγάλωσε εκεί τοποθετεί κάτω από τους Ιχθύς, συνορεύει με περιοχές που έχουν γεύση Υδροχόου και Κριού; Εάν ναι, πού είναι το σημείο εστίασής τους; Ή μήπως τέτοιες ιδιότητες δεν προέρχονται από την περιοχή αλλά από κάποια αρχική ίδρυση της ίδιας της πόλης σε μια έντονα Ιχθυακή στιγμή; Ή μήπως έχουν και οι δύο παράγοντες σχέση; Ομοίως, στο Λονδίνο, ο Addey¹ και άλλοι έχουν επισημάνει τις ιδιαιτερότητες της Παρθένου-Ιχθύων στην περιοχή γύρω από την Queen Square, όπου το Astrological Lodge συναντά τη Συντεχνία των Καλλιτεχνών, ένα κέντρο έξοχης χειροτεχνίας, όπου ο John Addey, με την αντίθεση που είχε μεταξύ Κρόνου στην Παρθένο και Ουρανού στους Ιχθύς ίδρυσε αρχικά τον Αστρολογικό Σύνδεσμο. Είναι μια περιοχή που συνδέεται στενά με την υγεία και την υγιεινή, η οποία περιλαμβάνει πολλά νοσοκομεία, όπως το Royal Homeopathic όπου πέθανε ο John Addey. Είναι αυτή η περιοχή ανεξάρτητη ή μέρος μιας υποκείμενης ζωδιακής τάξης του φυσικού ζωδιακού του Λονδίνου; Ο John Addey έδωσε μεγάλη βάση στο ζήτημα της υποκειμενικής εμπειρίας των ζωδιακών και μίλησε τους τελευταίους μήνες της ζωής του για την «ανακάλυψή» του στο δρόμο όπου ζούσε.

Ο ζωδιακός κύκλος της Οδού Cheam

Κάθε πρωί μέχρι τον δριμύ χειμώνα του 1981/82 και το τελικό στάδιο της ασθένειας του, ο John Addey συνήθιζε να ξεκινά με τα μπαστούνια του για να κάνει το γύρο του μπλοκ όπου ζούσε, για τον πρωινό του περίπατο. Ένας φυσικά παρατηρητικός και

ερευνητικός άνδρας σύντομα άρχισε να παρατηρεί ένα πολύ περίεργο πράγμα.^{1a} Λαμβάνοντας υπόψη το σπίτι του ως Καρκίνο, φυσικά, παρατήρησε ότι προχωρώντας δεξιόστροφα το επόμενο σπίτι κατοικούνταν από μια οικογένεια με πανομοιότυπα δίδυμα και μάλιστα ότι υπήρχαν άλλα δύο ζευγάρια δίδυμων στα επόμενα σπίτια, σαφώς μια περιοχή Διδύμων. Μετά από αυτό υπήρχε μια περιοχή εξαιρετικά γερών κατοικιών με περιποιημένους κήπους, ο τοπικός ΩΡΛ και τα ίδια τα ονόματα των κατοίκων διακήρυτταν ότι πρόκειται για περιοχή Ταύρου. Ο πρώην στρατιωτικός είχε προφανώς εγκατασταθεί κάτω από τον Κριό και η εμφανώς προβεβλημένη λιμνούλα με τα ψάρια οριοθετούσε προφανώς τη ζώνη των Ιχθύων. Καθώς συνέχισε τις βόλτες του σύντομα ανακάλυψε ότι η περιοχή ήταν ξεκάθαρα χωρισμένη σε δώδεκα ζώδια, με τον υποχόνδριο ειδήμονα στην υγιεινή διατροφή να ζει κάτω από την Παρθένο, τον συνταξιούχο ασφαλιστικό μεσίτη να βρίσκεται ασφαλώς κάτω από τον Αιγόκερω και ούτω καθεξής. Πράγματι, μόλις καθιέρωσε το μοτίβο, κάθε νέα πληροφορία επιβεβαίωνε γρήγορα αυτή την πιο αξιοσημείωτη ανακάλυψη στην ίδια του την πόρτα – τίποτα λιγότερο από έναν «Ζωδιακό της Οδού Cheam»!

Εντούτοις, έχοντας ο ίδιος ένα πειραματικό μυαλό, πριν διακηρύξει την ανακάλυψή του στην αστρολογική κοινότητα αποφάσισε να κάνει ένα πείραμα ελέγχου. Αναρωτιόταν τι θα συνέβαινε αν οριοθετούσε το δικό του σπίτι ως Κριό, αντί για Καρκίνο; Τις επόμενες ημέρες κρατούσε τα μάτια του ανοιχτά για σημάδια, και ιδού, μήπως δεν υπήρχαν ενθουσιώδεις οινοποιοί δίπλα από το σπίτι και πώς είχε αγνοήσει τη δεξαμενή ψαριών τους; Και μήπως δεν ήταν ο πρώην Ταύρος στην πραγματικότητα μάλλον εκκεντρικός δοσμένος στο να βοηθά για καλούς σκοπούς; Και ο ΩΡΛ, δεν ήταν στην πραγματικότητα ένας κορυφαίος επιστήμονας στην περιοχή του; Ο πρώην στρατιωτικός Κριός είχε μάλιστα εξομολογήσει την μεγάλη αγάπη του για την ορειβάσια και τώρα συμμετείχε στην τοπική πολιτική, σαφώς Αιγόκερω της κατηγορίας των αξιωματικών. Και ούτω καθεξής γύρω από το μπλοκ. Ο πρώην ζωδιακός είχε εξατμιστεί και μια ακόμα καλύτερη εφαρμογή είχε πάρει τη θέση του!

Με αυτή την εμπειρία στο μυαλό μας θα πρέπει ίσως να προσεγγίσουμε ενδεχομένως οποιαδήποτε εξέταση άλλων υποτιθέμενων ζωδιακών αυτού του τύπου. Η ικανότητα του ανθρώπινου νου να προβάλλει τάξη και σύστημα σε τυχαία μοτίβα είναι γνωστή. Ποιος μπορεί να αντισταθεί στο να βλέπει εικόνες στη φωτιά, πρόσωπα στην ταπετσαρία, κάστρα και υπέροχα πλάσματα στα σύννεφα;

Ο Glastonbury και άλλοι τοπικοί ζωδιακοί

Ο πιο διάσημος από όλους τους προτεινόμενους τοπικούς ζωδιακούς είναι αυτός του Glastonbury στο Somerset της Αγγλίας. Οι πειστικοί υποστηρικτές του¹⁰ προτείνουν

ότι υπάρχει ένας ζωδιακός περίπου τριάντα μίλια σε διάμετρο στην περιοχή γύρω από το Glastonbury, το Somerton και το Castle Cary, το οποίο περιέχει τα ζώδια του ζωδιακού και διάφορες άλλες μορφές που σκιαγραφούνται από αρχαία μονοπάτια, σύνορα αγρών και κανάλια νερού. Καμία συγκεκριμένη αναφορά της ύπαρξής του δεν είναι γνωστή πριν από την ανακάλυψη και την εξερεύνηση του από μια μυθολογικά επηρεασμένη γλύπτρια, την Katherine Maltwood, στα είκοσι χρόνια πριν από το 1935, όταν δημοσιεύθηκε το σημαντικό έργο της *Glastonbury's Temple of the Stars*. Από τότε έχει προσελκύσει αυξανόμενη προσοχή, τροποποίηση και βελτίωση από τους πιστούς του, και έχει γίνει μέρος του μύθου ολόκληρης της περιοχής. Ωστόσο, η έμφαση στην προσέγγιση των σύγχρονων φοιτητών είναι μακριά από την «ψευδο-αρχαιολογία» και τις αντικειμενικές αποδείξεις υπέρ μιας υποκειμενικής προσέγγισης του ζωδιακού ως ένα έδαφος για βαθύ διαλογισμό σε αυτή την ομολογουμένως μυστηριώδη περιοχή. Όπως γράφει ο Geoffrey Ashe στην εισαγωγή του στο πλήρες και ενδιαφέρον βιβλίο της Mary Caine σχετικά με το θέμα:

Εάν... οι αεροφωτογραφίες παρουσιάζονταν σε μια ομάδα που δεν της είχαν πει τι να ψάξει, αμφιβάλλω πολύ αν θα πρόσεχαν τις φηγούρες... Θα έλεγα, όμως, ότι αν μιλήσετε για τις φηγούρες με καθαρά αντικειμενικό τρόπο... μιλάτε για αυτές εσφαλμένα... Αυτό που έχει σημασία είναι η εμπειρία εκείνων που τις βλέπουν - οι μεγάλοι διαλογισμοί που μπορούν να θέσουν σε κίνηση, οι πολύπλοκες εικόνες που μπορούν να φτιάξουν.

Με αυτήν την προσέγγιση, παύουμε να ανησυχούμε για το αν υπάρχει ή όχι ένας πραγματικός ζωδιακός, αλλά μάλλον χρησιμοποιούμε και επιτρέπουμε στον πλούσιο συμβολισμό της έννοιας του ζωδιακού να διατάξει την εμπειρία μας. Το αν όλοι οι υποστηρικτές του ζωδιακού του Glastonbury, όσο και των άλλων υποτιθέμενων ζωδιακών στο Λονδίνο, στο Kingston-on-Thames και στην Ουαλία, θα συμφωνούσαν με αυτή την προσέγγιση φαίνεται απίθανο. Οι αναγνώσεις χαρτών και οι φυσικές μετρήσεις εξακολουθούν να διαδραματίζουν βασικό ρόλο για τους περισσότερους από αυτούς που είναι αφοσιωμένοι σε αυτές τις ιδέες.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Για αναφορές βλέπε το τέλος του κεφαλαίου 13.